

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316203062
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5316203062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v právnej veci žalobcu X.. S. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. Č.. XXX, právne zastúpeného JUDr. Milanom Vysockým, advokátom, Advokátska kancelária, ul. Horná č. 116, Čadca, proti žalovanému SR, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody 1.287,77 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.287,77 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.287,77 € od 16.4.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaným návrhom došlým súdu dňa 26.4.2016 a jeho následnou úpravou zo dňa 1.7.2016 sa žalobca voči žalovanému domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 1.287,77.- € s prísl.

2. Podanie návrhu odôvodnil tým, že uznesením OR PZ Čadca, Obvodného odd. PZ Čadca ČVS: ORP-81/00-CA-2008 zo dňa 24.7.2009 mu bolo vznesené obvinenie z prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. Zák. Uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia bolo vydané na základe pokynu prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca Pv 1233/07-39 zo dňa 28.4.2009. Dňa 3.8.2009 podal voči uvedenému uzneseniu sťažnosť, ktorú dozorujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina uznesením sp. zn. 1 Kpt 98/09-18 zo dňa 12.10.2009 zamietol ako nedôvodnú. Dňa 19.7.2010 podala naňho prokurátora OP Čadca obžalobu pod Pv 510/08-85 pre prečin nadržovania . Okresný súd Čadca vydal dňa 2.8.2010 pod sp. zn. 2 T 87/2010-467 trestný rozkaz, ktorým bol pre prečin nadržovania odsúdený na peňažný trest 500,- € a pre prípad zmarenia výkonu peňažného trestu bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 týždne. Dňa 4.10.2010 podal proti uvedenému trestnému rozkazu odpor. Následne bol rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2 T 87/2010 - 543 zo dňa 5.12.2012 oslobodený spod obžaloby , lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Proti uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd Žilina uznesením sp. zn. 1 To 43/2013-579 zo dňa 30.4.2013, ktorým rozsudok okresnému súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozsudkom OS Čadca sp. zn. 2 T 84/2010-613 zo dňa 11.9.2013 bol odsúdený pre prečin nadržovania na peňažný trest vo výmere 160.- € a pre prípad zmarenia výkonu peňažného trestu bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 dní. Voči uvedenému rozsudku podal dňa 11.9.2013 odvolanie o ktorom opätovne rozhodoval KS Žilina. Tento rozsudkom zo dňa 3.6.2014 sp. zn. 1 To 33/2014-678 odsudzujúci rozsudok okresného súdu zrušil a oslobodil ho spod obžaloby , pretože skutok nie je trestným činom. Trestným konaním mu vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia škoda , ktorá škoda predstavuje zaplatené trovy obhajoby.

3. Ako dôkazy označil uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-81/00-CA-2008 zo dňa 24.7.2009, pokyn prokurátorky OP Čadca Pv 1233/07-39 z 28.4.2009, sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 3.8.2009, uznesenie KP Žilina sp. zn. 1 Kpt 98/09-18 z 12.10.2009, obžalobu OP Čadca sp. zn. Pv 510/0/-85 z 19.7.2010, trestný rozkaz OS Čadca sp. zn. 2 T 84/2010-467 z 2.8.2010, odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 4.10.2010, rozsudok OS Čadca sp. zn. 2 T 84/2010-543 z 5.12.2012, uznesenie KS Žilina sp. zn. 1 To 43/2013-578 z 30.4.2013, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 2 T 84/2010-613 z 11.9.2013, rozsudok KS Žilina sp. zn. 1 To 33/2014-678 z 3.6.2014, špecifikáciu úkonov právnej služby zo dňa 2.6.2014, príjmové pokladničné doklady a faktúry.

4. Žalovaná sa k podanému návrhu písomne vyjadrila dňa 13.5.2016 (č.l. 65-68) . V podanom vyjadrení uviedla, že žiada návrh zamietnuť, nakoľko žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia. Rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi bolo nezákonné. Nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zmenené alebo zrušené pre nezákonnosť. V právnom poriadku SR neexistuje zákon, ktorý by za orgán príslušný na zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia orgánu činného v trestnom konaní určoval súd. Súd teda v tomto prípade nemôže byť príslušným orgánom na zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia. Prípadne rozhodnutie súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva účinného na území SR, pretože uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že sa stal skutok a že ho spáchal obvinená, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní touto osobou, Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť spáchania trestného činu sa v neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí (porovnaj II. ÚS 163/2013).

5. Na pojednávaní dňa 1.7.2016 žalobca aj žalovaný naďalej zotrvali na svojich písomných vyjadreniach. Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že je daná objektívna zodpovednosť štátu za spôsobenú škodu, ktorej sa žalovaný nemôže zbaviť. Žalobca sa od samého počiatku bránil, že nespáchal trestný čin a ani polícia nechcela vo veci voči žalobcovi konať, až do toho vstúpila prokuratúra a dala pokyn na vznesenie obvinenia, na základe čoho bolo žalobcovi vznesené obvinenie. Zároveň na pojednávaní dňa 1.7.2016 zástupca žalovaného poukázal na to, že GP nie je oprávnená zastupovať SR v tomto konaní.

6. Predmetom konania je tvrdené nezákonné rozhodnutie zo dňa 24.7.2009 - ČVS. ORP-81/00-CA-2008 o vznesení obvinenia z prečinu nadržovania podľa § 339 ods.1 Tr. zák., vydaného na základe pokynu prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca Pv 1233/07-39 z 28.4.2009, ktorého existencia je medzi stranami sporná. A taktiež je sporná aj právomoc Generálnej prokuratúry SR zastupovať žalovanú v tomto konaní.

7. Súd aplikoval na tento skutkový stav Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, v znení platnom ku dňu 31.12.2010, ktoré časové obdobie zahŕňa aj dátum vydania uznesenia, teda deň 24.7.2009.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e) , písm. k), ods. 3 zák.č. 514/2003

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

e) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

k) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

8) K námietke žalovaného, že Generálna prokuratúra SR nie je príslušná na zastupovanie štátu v tomto konaní súd poukazuje na to, že žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na Generálnu prokuratúru SR. Generálna prokuratúra nenamietala svoju nepríslušnosť a nepostúpila vec inému orgánu podľa § 4 ods.3, § 15 ods.2 Zákona č. 514/2003 Z.z. Naopak, zaoberala sa vecne nárokom žalobcu a tento uviedla z dôvodu ako sa uvádza v jej stanovisku. Teda Generálna prokuratúra SR sa vecne zaoberala nárokom žalobcu a vyhodnotila ho ako vecne nedôvodný. Generálna prokuratúra tak prijala postavenie zástupcu SR pri predbežnom prerokovaní nároku žalobcu a tým aj v tomto konaní. Okrem toho treba uviesť, že by bolo v rozpore s účelom zákona, ak by sa poškodená osoba stala rukojemníkom medzi orgánmi verejnej moci a bola by nútená oddelene uplatňovať škodu spôsobenú vyšetrovateľom, resp. povereným príslušníkom policajného zboru, prokurátorom, prípadne súdom - pôsobenie týchto orgánov v trestnom konaní treba posudzovať ako jeden súvislý celok. Na úseku trestného konania od jeho začatia po podanie obžaloby vykonáva pôsobnosť vyšetrovateľ, resp. poverený príslušník policajného zboru, ale aj prokurátor, ktorý vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti v tomto úseku trestného konania (§ 230 ods.1 Tr.por.) a môže dávať vyšetrovateľovi, resp. poverenému príslušníkovi policajného zboru záväzné pokyny. Tu nejde o posudzovanie vykonávania prokurátorského dozoru súdom v civilnom konaní. Toto posúdenie implicitne urobil súd v trestnom konaní, keď oslobodil obvineného spod obžaloby, k čomu sa viaže, ako bolo už vyššie uvedené, fikcia nezákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania. Vo všeobecnosti vo veciach náhrady škody spôsobenej vznesením obvinenia a vedením trestného stíhania ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak MV SR ako aj Generálna prokuratúra SR, a neskôr aj MS SR. V posudzovanej veci prokurátor zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia, čím je v súlade s ustanovením § 4 ods.1 písm.b) Zákona č. 514/2003 Z.z. vylúčené zastúpenie štátu MV SR. Pokiaľ ide o prípadné zastúpenie štátu MS SR, podľa názoru súdu na to neexistuje dôvod, keďže v tomto prípade nedošlo k vydaniu žiadneho právoplatného súdneho rozhodnutia, s výnimkou oslobodzujúceho rozsudku. Podľa § 4 ods. 1 písm. k) Zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, ktorá v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. V tomto prípade bola žiadosť podaná na Generálnej prokuratúre SR a Generálna prokuratúra SR začala vo veci konať. Preto je GP SR v tejto veci príslušná konať v mene SR aj pred súdom. Podľa § 73 CSP na konanie štátu pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát. Túto povinnosť žalobca splnil tým, že označil v návrhu orgán, od ktorého dostal vecné posúdenie svojho nároku v rámci predbežného prerokovania, teda žalobca postupoval v súlade s ustanovením § 4 ods.1 písm.k) Zákona č. 514/2003. Ako bolo uvedené vyššie, nie je úlohou poškodenej osoby, ale ani úlohou súdu v tomto konaní zisťovať zodpovednosť, či mieru zavinenia jednotlivých orgánov verejnej moci pokiaľ na rozhodnutie, že došlo k škode pri výkone verejnej moci postačuje doteraz zistený skutkový stav. Preto súd dospel k záveru, že označenie GP SR ako zástupcu SR v tomto konaní je správne.

9) Podľa § 15 ods. 1, 2 zák.č. 514/2003 Z.z.

(1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

(2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z.

(1) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

10) Z listinného dôkazu a to žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody č.l. 56 až 58 mal súd zistené, že žalobca podal u generálnej prokuratúry žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Zo správy generálnej prokuratúry č.l. 59 súd zistil, že generálna prokuratúra žiadosť žalobcu odmietla, lebo nespĺňa zákonné podmienky pre jeho uznanie. Poukázali na to, že vo veci boli dané dôvody na vznesenie obvinenia žalovanému, pretože takýto postup odôvodňoval súhrn priamych a nepriamych dôkazov. Z uvedeného mal súd preukázané, že podmienky podľa § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 zák. Č. 514/2003 Z.z. sú splnené.

11) Podľa § 3 ods. 1 písm. a), b), c) , ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z.

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods.1 Zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods.1, 2 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

Podľa § 18 ods. 1, 3 zák.č. 514/2003 Z.z.

(1) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(3) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.
9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

12) Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázané a to z uznesenia Obvodného oddelenia PZ Čadca č. ČVS:ORP-81/00-CA-2008 zo dňa 24.7.2009, že bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie Ing. Jozefovi Královi pre prečin nadržovania podľa § 339 ods.1 Tr. zák. (č.l. 8). Pokyn na začatie trestného stíhania dala prokurátorka OP Čadca dňa 28.4.2009 (č.l. 9). Voči uvedenému

uzneseníu podal žalobca sťažnosť (č.l. 10). Uvedená sťažnosť bola uznesením KP Žilina č. 1 KPt 98/09-18 zo dňa 12.10.2009 zamietnutá ako nedôvodná (č.l. 11 až 12). Dňa 19.7.2010 podala OP Čadca pod Pv 510/08-85 obžalobu na žalobcu (č.l.13). Okresný súd Čadca vo veci dňa 2.8.2010 pod sp.zn. 2T/84/2010-467 vydal trestný rozkaz, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z prečinu nadržovania a bol mu uložený peňažný trest 500,-€ a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 týždňov. Poškodený bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie (č.l. 14, 15). Voči uvedenému trestnému rozkazu podal dňa 4.10.2014 žalobca odpor (č.l. 16). Následne Okresný súd Čadca vo veci rozhodol pod sp.zn. 2T/84/2010-543 zo dňa 5.12.2012 oslobodzujúcim rozsudkom, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Voči uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie. Vo veci rozhodoval Krajský súd Žilina uznesením č. 2T/84/2010 zo dňa 30.4.2013, ktorým rozsudok Okresného súdu Čadca zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne Okresný súd Čadca vo veci rozhodol rozsudkom 2T/84/2010-613 zo dňa 11.9.2013, ktorým žalobcu Ing. Jozefa Kráľa odsúdil pre prečin nadržovania na peňažný trest vo výmere 160,-€. Stanovil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 dní a poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Následne podal obžalovaný voči uvedenému rozsudku odvolanie, ktorý Krajský súd Žilina rozsudkom 1To/33/2014-678 zo dňa 3.6.2014 zrušil a rozhodol tak, že Ing. Jozefa Kráľa oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Z príjmových pokladničných dokladov č.l. 49 až 55 mal súd preukázané, že žalobca uhradil právnomu zástupcovi odmenu za právne služby v sume ako to zástupca požaduje.

13) Po vyhodnotení dôkazov jednotlivo a ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že žaloba je vo svojom základe dôvodná. V súlade s ustálenou súdnou praxou štát zodpovedá za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ktoré sa skončilo zastavením alebo oslobodením spod obžaloby. Ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. zásadne právo na náhradu škody vrátane náhrady nákladov na trovy obhajoby (R 35/1991, R 70/1994). Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom sa v konaní o náhrade škody nevyžaduje rozhodnutie o nezákonnosti trestného stíhania, ale postačuje právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo právoplatný oslobodzujúci rozsudok z dôvodov podľa § 285 písm.a), b) alebo c) Trestného poriadku (ide o kvázi - nezákonné rozhodnutie). Na takéto prípad je potrebné aplikovať právnu úpravu, ktorá je danému prípadu najbližšia a to úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

14) Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenia), ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 194/2010). Je teda možné súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (ako to konštatuje aj ÚS SR v náleze pod sp.zn. II ÚS 163/2013). Ako však už bolo uvedené vyššie Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, bez ohľadu na zavinenie, či porušenie právnej povinnosti konkrétnym orgánom verejnej správy. Teda aj keď trestné stíhanie sa v čase, keď bolo vedené, javilo ako zákonné, v súlade s ustálenou judikatúrou ho treba považovať za nezákonné (uplatňuje sa fikcia nezákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania), práve v dôsledku právoplatného oslobodzujúceho rozsudku. Treba ešte uviesť, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej vznesením obvinenia a trestným stíhaním, rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť má nielen zastavenie trestného stíhania, či oslobodenie spod obžaloby preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, ale aj rozhodnutie o postúpení veci do priestupkového konania (napríklad uznesenie NS SR sp.zn. 4Mcd 15/2009, Nález ÚS SR sp.zn. 2 ÚS 25/2011). V danom prípade nedošlo síce k postúpeniu veci do priestupkového konania, avšak podstata je tá istá, v konečnom dôsledku odvolací súd konštatoval, že skutok, ktorý sa navrhovateľovi kládol za vinu, nie je trestným činom.

15) V danom prípade žalobcovi vznikla škoda rozhodnutím povereného príslušníka policajného zboru o vznesení obvinenia, t.j. uznesením ČVS:ORP-81/00/CA/2008 zo dňa 24.7.2009, ako aj uznesením Prokuratúry Žilina č.k. 1 Kpt 98/09-18 zo dňa 12.10.2009 o zamietnutí sťažnosti obvineného. Tieto dve uznesenia je potrebné posudzovať spoločne ako jeden celok, keďže sťažnosť je opravným prostriedkom

proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Škoda ďalej žalobcovi vznikla aj v dôsledku podania obžaloby, čo je rozhodnutie prokuratúra sui generis. Spôsobená škoda je v priamej príčinnej súvislosti so všetkými týmito rozhodnutiami, pretože ku škode (spočívajúcej najmä v trovách obhajoby pri ďalších úkonoch trestného stíhania) by nebolo došlo, ak by nebolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia, ale ani vtedy, ak by uznesenie o vznesení obvinenia bolo na základe sťažnosti obvineného prokurátorom zrušené. Ak súdna prax, ako bolo uvedené vyššie, ustálila pre prípad oslobodenia spod obžaloby fikciu nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia, potom je potrebné za tak isté nezákonné považovať uznesenie o zamietnutí opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu o vznesení obvinenia (prítom, ako už tiež bolo uvedené vyššie, nejde o konštatovanie skutočnej nezákonnosti daných rozhodnutí od momentu ich vydania, ale o objektívnu zodpovednosť za ich vydanie, ak neskôr došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby).

16) Keďže súd zistil nezákonnosť (vyslovenú implicitne oslobodzujúcim rozsudkom z dôvodu, že skutok nie je trestným činom) uznesenia o vznesení obvinenia v spojitosti s uznesením o zamietnutí sťažnosti obvineného (žalobcu) a z následným vedením trestného stíhania voči žalobcovi, a súčasne súd zistil aj vznik škody, ktorá spočíva v trovách právneho zastúpenia, ktoré boli hodnoverným spôsobom súdu preukázané v sume 1.287,77.- € z príjmových pokladničných dokladov č.i. 49 až 55 spisu. Tieto boli vyúčtované v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. a to § 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 b,c,d, § 13 ods. 2, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3, § 17 ods. 1 za tieto úkony: 1) 20.10.2009 prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom - 57,95.- € + 6,95.- € rež. paušál. + 19 % DPH = 118,61.- €, 2) 10.12.2009 - účasť na výsluchu svedkov - (2x 46,36.- €) + 6,95.- € režijný paušál + 18,94.- € DPH = 118,61.- €, 3) 29.01.2010 - účasť pri výsluchu svedkov 48,09€ + 7,21.- € režijný paušál + 10,51.- € DPH = 65,81.- €, 4) 11.2.2010 - účasť pri výsluchu svedkov 48,09€ + 7,21.- € režijný paušál + 10,51.- € DPH = 65,81.- €, 5) 8.4.2010 - účasť pri výsluchu svedka - 60,11.- €, 7,21.- € rež. paušál, 12,79.- € DPH = 80,11.- €, 6) účasť pri výsluchu svedka 48,09€ + 7,21.- € režijný paušál + 10,51.- € DPH = 65,81.- €, 7) 18.6.2010 - účasť pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu - 30,05.- € + 7,21.- € režijný paušál + DPH 7,08.- € = 44,34.- €, 8) písomné podanie na súd 4.10.2010 - 60,11.- € + 7,21.- € rež. paušál. + 12,79.- € DPH = 80,11.- €, 9) 5.4.2011 účasť na hlavnom pojednávaní (2x 30,87.- €) +7,63.- € rež. paušál + DPH 13,83.- € = 82,98.- €, 10) 19.3.2012 - účasť na hlavnom pojednávaní (2x 31,79.- €) +7,63.- € rež. paušál + DPH 14,24.- € = 85,45.- €, 11) 8.10.2012 - účasť na hlavnom pojednávaní 31,79.- € +7,88.- € rež. paušál + DPH 7,88.- € = 47,30.- €, 12) 3.12.2012 - účasť na hlavnom pojednávaní (2x 31,79.- €) +7,63.- € rež. paušál + DPH 14,24.- € = 85,45.- €, 13) 5.12.2012 - účasť na hlavnom pojednávaní - vyhlásenie rozsudku 7,95.- € +7,63.- € rež. paušál + DPH 3,12.- € = 18,70.- €, 14) 26.4.2013 - písomné podanie na súd - 32,54.- € +7,81.- € rež. paušál + DPH 8,07.- € = 48,42.- €, 15) 8.7.2013 - písomné podanie na súd - 28,98.- € +7,81.- € rež. paušál + DPH 7,36.- € = 44,15.- €, 16) - 16.7.2013 - účasť na hlavnom pojednávaní 28,98.- € +7,81.- € rež. paušál + DPH 7,36.- € = 44,15.- €, 17) - 11.9.2013 - účasť na hlavnom pojednávaní 28,98.- € +7,81.- € rež. paušál + DPH 7,36.- € = 44,15.- €, 18) -12.11.2013 - písomné podanie na súd - 57,95.- € +7,81.- € rež. paušál + DPH 13,15.- € = 78,91.- €, 19) - 22.4.2014 - písomné podanie na súd - 30,06.- € +8,04.- € rež. paušál + DPH 7,62.- € = 45,72.- €, 20) - 3.6.2014 - účasť na verejnom zasadnutí 30,06.- € +8,04.- € rež. paušál + DPH 7,62.- € = 45,72.- €, náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1, § 13 ods. 2) za 3 polhodiny (Čadca- Žilina a späť) = 4 x 13,40.- € : 2 = 26,80.- € + 20 % DPH 5,36.- € = 32,16.- €. Tieto náklady celkom činia sumu 1.301,09.- €. Podľa príjmových pokladničných dokladov žalobca celkom právnenému zástupcovi zaplatil trovy právneho zastúpenia v sume 1.353,58.- €. Právny zástupca náhradu škody v tejto výške aj žaloval, avšak na pojednávaní dňa 1.7.2016 vzal ním podaný návrh čiastočne späť a domáhal sa zaplata sumy 1.287,77.- € vrátane úrokov z omeškania, ktorú zmenu návrhu na pojednávaní aj súd pripustil a k úhrade tejto sumy aj žalovaného zaviazal.

17) Podľa § 517 ods. 2 OZ

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení neskorších zmien a doplnkov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18) Odporca sa dostal do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu dňa 16.4.2016 - list GP SR zo dňa 11.4.2016, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 15.4.2016. Žalobcovi s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ vzniklo právo popri náhrade škody aj na úroky z omeškania, ktoré boli žalobcom uplatnené v zákonom stanovenej výške a v celom rozsahu aj boli žalobcovi priznané.

19) O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP, na základe ktorého ustanovenia súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v tomto konaní v celom rozsahu úspešný, preto aj bola priznaná náhrada trov v celom rozsahu. Vo výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v potrebnom počte v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde v Čadci. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.). O odvolaní rozhodne odvolací súd, ktorým je Krajský súd Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 363 C.s.p).

Podľa § 365 ods.1,2,3 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 227 C.s.p.) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľnosti bola zapísaná poznámka o súdnom konaní (§ 228 ods. 1,2 C.s.p.).

Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúca povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. .

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie , ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 ods.1 C.m.p).